

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון 500 - מוגדל

לג בעומר ה'תשפב

דברי אלוקים חיים
מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

לג בעומר

והנה אנו נמצאים סמוכין ליום הנורא והקדוש של ל"ג בעומר שהוא יום הילולא דר' שמעון בר יוחאי התנא הק' אשר גילה האור המופלא של הזוהר הק' המאיר לעולם כולה באור זרוע לצדיק הק' הרשב"י וחבריו הק' שהם בבחינת זיהירו כזוהר הרקיע שבזכותם נזכה להיגאל בגאולה השלימה, וכמו שכתבו הספרים הק' שבזכות גילוי תורת הרשב"י שזה פנימיות התורה ובעיקר הגילויים הנוראים של האריז"ל וחבריו הק' ועד גילוי תורת הבעש"ט הק' שבזכותם נזכה להיגאל בגאולה השלימה וכמו שכתוב בספר הק' דגל מחנה אפרים בפרשת בשלח על הפסוק ובני ישראל יוצאים ביד רמה (שמות יד, ח) והתרגום אנקלוס תירגם ובני ישראל נפקין ברי"ש גל"י וכתב הרה"ק בעל הדגל [מחנה אפרים] שהוא על דרך דאיתא בזוה"ק שבספרא דא [שהוא ספר הזוהר] יפקון מן גלותא, ומבואר שם עוד יותר דכשיתגלה הספר הזוהר, אז בא יפקון מן גלותא וזהו שמרומז הפסוק הזה ובני ישראל יוצאים, היינו מן הגלות ביד רמה וכתרגומו בריש גלי, שברי"ש הוא ראשי תיבות ר'בי ש'מעון ב'ר יוחאי, גל"י פירושו כשיתגלה ספרו הקדוש שהוא ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא והבן

דברות קודש
מרחן רבינו עט"ר שליט"א

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

דהיינו גם בשעת הדחק, שהוא זמן דחוק ולא מבינים, ולא הכל הולך כשורה, כמו שאנו רוצים וחושבים שהיה צריך להיות, עדיין כדאי רבי שמעון לסמוך עליו.

לא נהגו כבוד זה בזה

הלשון שנקטו אומר דרשינו, היה צריך לומר, לא כיבדו זה את זה או לא כיבדו את הזולת, או לא כיבדו את הבריות, וכן המילה "נהגו" לכאורה מיותרת. וכן לא נאמר שזלזלו, ולא היה כאן סיפור של קמצא בר קמצא וכו'.

וכן לא מובנת טרגדיה כזו ע"כ שהיו כאלו שלא כיבדו את חברים, "האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף" (פר' קרח), בשביל בודדים נענשו כ"כ קשות, שנפטרו כמעט כל תלמידי רבי עקיבא, אסון נורא. אלא ניתן לפרש בדרך אפשר, שנהגו היא לשון "הנהגה" שזו היתה שיטה והנהגה שכרוכה היתה באידיאלוגיה שלא מכבדים "זה בזה".

דהיינו את הזולת הם כיבדו, את שאר הבריות הם כיבדו, היה מגיע אורח לבית מדרשם היו מכבדים אותו ביתר שאת, אלא מהתלמידים עצמם, מנעו כל של שמץ של כיבודים הערכה והוקרה, כמובן שהכוונות היו טובות, שהיו נגד כבוד ונאווה וכו' בהוסיפם פע' כבוד.

וכן "זה בזה" מרמז על החברותות שבעת לימודם, לא כיבדו את מעלתו ודברי חברים, על כן הדבר הוריד מאיכות התורה שהם למדו, שהרי כשאדם מרגיש שהשני מעריך את דבריו, יש לו הרחבת הדעת ומתחדשים לו חידושים להפליא.

יה"ר שבזכות שנתחזק באהבת חברים ובין אדם לחבירו, נזכה לגאולה השלימה, מתוך רחמים וחסדים מגולים אכ"ר

עומדים אנו לקראת לג בעומר, בו מצינים אנו את יומא דהילולא קדישא של רבי שמעון בר יוחאי, בו לומדים אנו בדף היומי (שבת זז) רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים (משניות שבת יד, ד) סימנא מילתא היא אצל רבי שמעון כולם בניו.

ומסופר שבניו של הרה"ק בעל אהבת ישראל מויזניץ ז"ע הגיעו במיוחד מרומניה לפקוד את אתרא קדישא מירון, ובבואם הכריז אחד החסידים פנו מקום לבני האדמו"ר מויז'ניץ, הגיבה אשה אחד מעזרת הנשים אצל רבי שמעון כולם בניו.

הפליא זאת בעל האמרי חיים והיה חוזר על זה פעמים רבות במשך השנים אכן אצל רבי שמעון כולם בניו ע"כ.

וע"כ ניתן להוסיף הכתוב בניו אתם לד' אלוקיכם מה הקב"ה לכל אף ר' שמעון לכל, כשהבנים רחוקים מאביהם, הוא ישתוקק אליהם ויעשה הכל למענם.

מובא בספיה"ק המאור עיניים כשלומדים בספרו של הצדיק, יש בזה את הכח של השתטחות בציונו הק', ויכולים לפעול ישועות, ושלומדים את תורתו של רשב"י, יש בזה הכח לפעול ישועות.

ידוע המאמר כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק בין בפניו ובין שלא בפניו, מובא שפעמים בכיסופין והשתוקקות יכולים לפעול גדולות ונצורות.

ובשעת הדחק בו אנו נמצאים שנמנע מאיתנו לנסוע למירון, ידמה כל אחד את עצמו כאילו הוא נמצא כעת באתרא קדישא מירון. וכידוע שבתוך המערה הוא כמו יום כיפור ובחוץ כשמחת תורה.

כל אחד יושב וישמח בחסדים שאנו רואים ושאונו לא רואים ואי"ה יה"ר שנזכה כולנו לחוג את לג בעומר בצוותא חדא עם רשב"י ותלמידיו ולקבל את פני משיח צדקינו ולבנין בית מקדשינו במהרה.

מתוך שיחת קודש רעווא דרעוין אמור תש"פ

עולו ואתכנשו להילולא דבר יוחאי

סידורו של לג בעומר

מעמד ההדלקה המרכזי
לכבוד התנא האלוקי רשב"י
תתקיים בליל ל"ג בעומר
בראשות כ"ק מן רבינו שליט"א
בכיכר המרכזי רובע ו' אשדוד

~ ~ ~

ביום ל"ג בעומר בצהרים
מעמד החלאקע'ס
אחר תפילת שחרית
תפילת רבים בשעה 17.00
באתרא קדישא מירון

כאור החמה מזהיר

הגאון רבי אלחנן הכהן רבינוביץ שליט"א
ראש כולל "מעדני השלחן"

לקט נפלא ציצים ופרחים על איתן אדונינו רשב"י זי"ע

ועל קדושת ושמחת ל"ג בעומר יום הישועות לכל ישראל

שנת לידת רשב"י

נשען עליו יוחאי ויברכהו, ואז ראה יוחאי, כי שרתה הברכה באותם מעט המים, וגאו מאד, ויכסו כל סביבות האילן שעליו נשען, ואז תיכף נשא האילן פרי, תפוחים גדולים ויקרים, וסביבם מלא עלים רעננים, ויגדל האילן עד מאוד, בסעיפים ופוארות, ועלים ופירות, נותנים ריח חזק למרחוק, וישמח יוחאי מאד על המראה שראה בחלומו, ויקץ משנתו מתוך שמחה, ובכך דובב הכתוב (תהילים קי"ג, ט') "מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה הללויה".

ויספר את חלומו לאשתו, ויאמר לה: חלום חלמתי, ופתרונו לדעתי, פשוט הוא: היער הוא העולם, והאילנות הן הנשים, מהן נותנות פירות ומהן עקרות, כאילנות היבשים, ובראש השנה נפקדות, יש מהן להוליד, ויש מהן נשארות עקרות, ואת, ביתי, היא האילן שהייתי נשען עליו, והשקו אותי ממעין הברכה, להוליד בנים צדיקים וחכמים, אמנם דבר אחד נשאר לי להבין בפתרון חלומי, מדוע כל האילנות השקה אותם מהנאוד, והאילן שהייתי נשען עליו, השקו מהצלוחית, ושפך עליו את כל הצלוחית, ולא השקה מאותה צלוחית, לא קדם לכן, ולא אחר כך, שום אילן אחר, רק את כולה שפך אל אותו אילן, שהייתי נשען עליו.

ותאמר לו אשתו, תמיהתך תמיהה, ובכך תרשיני לילך אצל התנא הקדוש רבי עקיבא להגיד לו את החלום, והוא יגיד לנו את פתרונו, ויאמר לה בתי, טוב הדבר שנינו יחדיו נלך אליו, ונספר לו את החלום, והוא ברוח הקודש אשר האציל אותו אלקים, יגיד לנו את פתרונו ותאמר, טוב הדבר.

ויהי במוצאי ראש השנה, הלכו שניהם יחדיו אצל התנא הקדוש רבי עקיבא, ויספר לו יוחאי את חלומו, ויפתור לו כאשר פתר יוחאי, ואמנם הודיעו סיבת השקאת אותו האילן רק מהצלוחית, ויאמר לו דע יוחאי, כי חלומך הוא משל על הנשים היולדות והעקרות, ואשתך שרה היא מהעקרות, שאי אפשר לה להוליד בשום אופן, ורק ע"י תפילותיה, ורוב דמעותיה אשר שפכה לפני ה', הם שזיכו אותה ונהפכה מעקרה ליולדת, והצלוחית שראיתה, היא צלוחית של דמעותיה שנאספו, ומהן השקוה ורווה להוליד לך בנים, ולכן לא השקו מאותה צלוחית שום אילן אחר, ורק אותו אילן שאתה נשענת עליו הרומז לאשתך.

ויאמר רבי עקיבא אל שרה, הנך בזאת השנה הרה ויולדת בן, שיאיר לישראל בחכמתו ובמעשיו, וישמחו יוחאי ושרה מאד מדברי רבי עקיבא, וילכו לביתם לשלום, ותהר ותלד

רשב"י נולד סמוך לאחר חורבן בית המקדש השני, זאת אומרת סמוך לשנת ג' אלפים תתכ"ח לבריאת העולם (מאמרי התנאים פרק ב' דף ט"ו), תלמיד מובהק לרבי עקיבא.

(סדר הדורות, תנאים ואמוראים אות ש' ס"ק ו')

זמן לידתו של רשב"י

יום הזה ל"ג בעומר, יומא דהילולא דרבי שמעון בן יוחאי, בו ביום עלה לשמי מרומים, ומסתמא ביום זה נולד ג"כ, כי הקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום (ראש השנה דף י"א ע"א).

(בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ג' ס"ק ב')

לידת רשב"י

בספר נחלת אבות, מביא על לידתו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, שמצא כתוב בספרים, שאביו "יוחאי" היה משבט יהודה, והיה מגדולי הדור, ועשיר ונכבד וקרוב למלכות, וחיבה יתירה נודעת לו בבית הקיסר האנדרינוס, שחוק עצמות, ואשתו של יוחאי, היה שמה שרה, מזרע הנשיאים, זרעו של הלל הזקן, עליו השלום.

ותהי שרה עקרה, ולא נפקדה בבנים, וכשראה שעברו שנים, ועדיין אין לה וולד, עלה בדעתו של יוחאי הצדיק, לגרשה, או לישא אשה אחרת עליה, ויצו לשדכן אחד שיחפש עבורו אשה צנועה הגונה ובת טובים, לאחר זמן נודע הדבר לשרה אשתו, שיוחאי בעלה רוצה לגרשה, ולא אמרה לו דבר, רק הייתה מרבה לצום, ולתת צדקה ומתפללת יום יום בהיותה לבדה, ותבך בכי גדול לפני השי"ת בלב נשבר, להצילה מגירושין, וגם כדי שלא תהיה צרתה בצידה, על ידי שיתן לה הריון ותלד בן, והשם שמע עקתה.

ויהיה בליל ראש השנה, וירא יוחאי בחלומו, והנה הוא עומד ביער גדול, מלא אילנות, לאלפים ורבבות, מהם רעננים הנותנים פירות, ומהם יבשים, והוא יוחאי נשען על אילן יבש, וישא עיניו וירא, איש מידה מראהו נורא מאד, ועל שכמו נאוד אחד מלא מים, ויעבור בכל היער, וישקה כמה מהאילנות היבשים, וכמה מהאילנות עבר עליהם, והניחם כמו שהם יבשים ולא השקה אותם, ויגיע עד האילן אשר נשען עליו יוחאי, ויוציא מחיקו צלוחית אחת קטנה מלאה מים חיים טהורים, וישקה את האילן אשר

ותאין ומתכנשין על ל"ג בעומר למירון, למקום מנוחת קדשו דרבי שמעון בר יוחאי, ולשמח שם בשמחת פני האדון ה' ביום שמחתו ומועדו, בהלולא רבתי דרבי שמעון בר יוחאי, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

(הילולא דרשב"י, המנוקד דף קי"ח – ק"כ)

מצוה לילך למירון

מצוה לילך על קבר רשב"י, ובנו רבי אלעזר, בל"ג בעומר. (סידור האריז"ל)

השמחה במירון

נתאמת לנו מאנשי אמת, אשר השמחה ביום הזה על ציון רבי שמעון בן יוחאי, היא שלא כטבע, דכתיב (משלי י"ג, ט) "אור צדיקים ישמח.

(בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ג' ס"ק ג')

רצון רשב"י שישמחו בל"ג בעומר

יום ל"ג בעומר, ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע, כי הוא יומא דהילולא דיליה, ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה, כידוע ממעשה מהר"א הלוי זלה"ה, ומעשים אחרים אשר שמענו, ונדעם, מפום רבנן קדישי.

(החיד"א, בספרו עבודת הקודש מורה באצבע סימן ח' ס"ק רכ"ג)

קוב"ה וכל פמליא של מעלה במירון

הגאון רבי שמואל העליר זצ"ל, אב"ד צפת כתב (בספרו כבוד מלכים בסוף הספר) ח"ל: ומעיד אני באמת, כי בימי ילדותי, שמעתי פה מרבני קשישאי, רבני הספרדים, אשר אבותם ראו וסיפרו להם, כי הרה"ק רבי חיים בן עטר זי"ע (בעל אור החיים הקדוש), היה פעם אחת בהילולא, פעיה"ק צפת ת"ו, וכשעלה למירון, והגיע לתחתית ההר, שעולים משם אל המקדש, ירד מהחמור, והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה גוהה כבהמה, וצועק היכן אני השפל נכנס, למקום אשר להבת שלהבת, קוב"ה וכל פמליא של מעלה הכא, וכל הנשמות הצדיקים שמה, ובעת ההילולא היה שמח שמחה גדולה, והוא בעצמו שרף כמה בגדים יקרים לכבוד הרשב"י זי"ע, וגם הזקנים מהספרדים פה ידעו ושמעו זה, חכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, ויחוש לגאלנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון (עכ"ל).

מי שלא ראה השמחה במירון, לא ראה השמחה מימיו

הילולא רבתי דרשב"י, לשוב ולשמוח שם, במקלות רבבות אחינו בני ישראל, הוא הלילה כיום יאיר, משמחת ישראל, הנעורים שם כל הלילה, ורוקדים ושמחים בשמחת הנפש, ממש עד כלות הנפש, ושופכים שם לבות כמים, ורבבות ישראל נושעים שמה ברוב ישועות מדי שנה בשנה, הוא הלילה ליל שימורים לכל, קוב"ה וכל צבאיו, וכל נשמות דרי מעלה ודרי מטה, תאין ומתכנסין שמה, כחזיו אדותא, לשוב ולשמוח בשמחת הילולא, דהאי טינרא תקיפא, דכולי עלמא קא סמיכי עליה במהימנותא, וכולם עונים ואומרים: "מי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימיו".

(כחו דרשב"י מערכה ד' ס"ק ז').

שמחה מעין עולם הבא

אי אפשר לתאר גודל יום השמחה וגיל ברעדה, שיש במירון ביום ל"ג בעומר, ממש שרואים שהוא יום שמחה לעליונים ותחתונים, וההמון חוגג בחצר הקודש ובכי כנישתין דרבי

בן, והבית נתמלא אורה מההוד וההדר שהיה חופף עליו, וידעו כל רואיו, כי ברכה בו, ויאיר לישראל אור גדול. וישמחו הוריו בו מאד, ויהללו את ה', וחילקו צדקות ויעשו סעודה ומשתה גדול ביום מילתו, ויקרא את שמו שמעון, כי שמע ה' לקול אמו, ולקול בכיותיה.

מהיום ההוא נתנו עיניהם לשמור עליו לשמרו מכל טומאה, ולגדלו בקדושה ובטהרה, ומעת החל לדבר, הרגילוהו רק בדברים של קדושה פסוקים ומאמרים, ובהיותו בן חמש שנים מסרוהו לבתי אולפנא שהעמיד רבן גמליאל בירושלים, ויהי כמעין המתגבר, ובהיות ילד קטן כבר היה שואל שאלות בדיני התורה להתנאים הגדולים, רבי יהושע בן חנניה ורבן גמליאל, ואותו תלמיד רבי שמעון בן יוחאי, היה מגדולי התנאים בסוף הדור הרביעי, עיקר פעילותו היה בשנים ג' אלפים תת"צ לחבריאת העולם.

(תגלחת מצוה דף קפ"ב – קפ"ג)

יצא מהמערה ביום זה

יום ל"ג בעומר – רגילין לקרותו הילולא דרשב"י, ובארץ ישראל מרבין בתפלה, ובהדלקת נרות על קברו הקדוש, ואומרים שנסתלק ביום זה, וגם יצא מהמערה ביום זה.

(ערוך השלחן או"ח סימן תצ"ג סעיף ז')

הילולא רבא

הילולא דרשב"י, יום ל"ג בעומר, הוא היום אשר עלה לשמים, התנא האלקי הקדוש רבי שמעון בן יוחאי ז"ל, ונקרא יום הילולא רבא דרשב"י.

ותיבת הילולא פירש הרמ"ק ז"ל לשון או"ר, שנשכך הדין ונתמלאת העולם אור. והרב לונזאנו פירש לשון יחוד, שנתייחדו העולמות.

(סידור לקוטי צבי, סדר ל"ג בעומר, דף ס"ו ע"א)

ל"ג בעומר יום פטירת רשב"י

יום ל"ג בעומר הוא הילולא דרשב"י כי מת אז, והיה למעלה הילולא, הנערה באה אל המלך.

(רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, בספרו יערות דבש חלק שני דרוש א' דף קפ"ד).

מירון

ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג בעומר על קבר רבי שמעון בר יוחאי, ורבי אלעזר, אשר קבורים בעיר מירון כנודע, ואוכלים ושמחים שם, אני ראיתי למורי ז"ל (האר"י הק') שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג בעומר, הוא וכל אנשי ביתו, וישב שם שלושת ימים ראשונות של השבוע ההוא.

(שער הכוונות דף פ"ז ע"ב)

עליה למירון

רואים בחוש ההתעוררות הנפלאית, הנכנס מדי שנה בשנה בליבות רבבות ישראל, ליסע למירון על ל"ג בעומר, ממש שהיא היא אתערותא עילאית, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (חלק ג' דף רצ"ו ע"ב) זה לשונו, בתר דנפק פוריאי, הוה סליק באוירא ואשא הוה להיט קמיה (אחרי שיצאה מטתו דרשב"י, היתה עולה באויר, ואש היתה לוהטת לפניה), שמעו קלא, עולו ואתו ואתכנשו (שמעו קול, הכנסו ובואו והתאספו) להלולא דרבי שמעון, (עכ"ל הזוהר).

הנה הד קול עליון הזה, שיצא אז בערך שנות אלף הרביעי בפטירת רשב"י, קול זה נתעורר עוד היום, ונכנס ומעורר ליבות רבבות אלפי ישראל, מדי שנה בשנה, להיות עולין

שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו, בתופים ובכנורות ובחלילים ובמחולות לכבוד ההלולא.

ורואים בבת אחת מקהלות רבבות ישראל, לובשין בגדי שבתות, איש איש כפי מעלתו ומדרגתו, הלולא וחינגא, וריקודין בחדוה קדושה עלאה יחדיו עם בכיות ודמעות הלב מאין הפוגות, אשר שום כח ושכל אנושי לא יכול להבין ולהשיג את זאת, וכל אחד נתפעל מעצמו ומחבריו ומתבטל מחושיו, ממש שמחת מעין עולם הבא.

ורואין לפנינו מחזה נוראה וקדושה של אלפי ישראל במקום אחד, אלו יגילו וישמחו וירננו ויעלזו ברקודין דקדושה, בשמחת שירת שירי "בר יוחאי", ועוד שירי קודש מאד נעלה, ואלו עומדין ברגש הקודש בשפיכות נחלי דמעות בכלות הנפש מאין הפוגות על יד הציונים הקדושים של רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו, ואלו מעטפים בטלית ותפילין ומתפללין בצבור, ואלו יושבים על רצפות הקדושות, ולומדים זוהר ותיקונים ואידרות הקדושות, ואלו אומרים תהלים ושירות ותשבחות בהשתפכות הנפש, וכתות כתות מרקדין ומטפחין בילדים הקטנים שמרכיבין אותם על כתפיהם, ומגלחין להם שם התגלחת הראשונה, ועושים להם אז פעם הראשונה הפאות ראשם, וחולקין יין, ויין שרף ומזונות ואומרים לחיים זה אל זה ומברכין זה לזה, שיזכו בזכות התנ"א הרשב"י, לגדל את בניהם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, וההמון קוראים את הילדים הקטנים האלו "חתנים דרבי שמעון בר יוחאי", וכתות כתות יושבין בסעודות מרעים במשתה ושמחה דקדושה.

(הילולא דרשב"י, המנוקד דף קכ"ד – קכ"ו)

תיאור הנסיעה וההדלקה והשמחה במירון משנת תרמ"ט

שהעלה על הכתב הגאון החסיד רבי מנחם מנדל ראבין ז"ל, מח"ס עיני מנחם, מראשי כולל חיבת ירושלים – גליציה בספרו מסע מירון (דף צ"ב – צ"ט).

במוצאי שבת קודש, הוא ל"ג בעומר, מיהרתי לגמור סעודה השלישית בעיר הקודש צפת, למען אבוא מירון קודם ההדלקה, התפללתי מעריב והבדלתי, יצאתי חוצה לרחוב העיר, והנה כל העיר בשווקיה וברחובותיה, מלאים סוסים, פרדים וחמורים לאלפים לרוב, מכל הסיביבות אשר יביאו הגויים.

שכרתי לי חמור אחד, ועוד איש אחד ממיודעי בחברתי, מהרתי וישבתי על החמור, ונסענו באישון לילה, אשר כיום יאיר, מנהרות עששיות המאירים, מהולכי רגל ודהרות סוסים, הרצים ודחופים.

כל הדרך היתה מלאה מאנשים ונשים וטף, ששים ושמחים הולכים לחוג, ורוכבים רבים, אשר לא יספיקו לשכור סוס לאחד, ירכבו שנים שנים על סוס או פרידה, כשנים וחצי שעה רכבנו עדי באנו למירון, ובבואי שמה, כבר היה כל החצר מלאה אנשים כארבה לרוב, נפוצים על גגות החצר הגדול, עומדים צפופים מצפים לעת ההדלקה.

הלכתי תיכף אל בית מדרשו של התנא רבי שמעון בן יוחאי אשר על קברו, ובבואי שמה מצאתי כבר כל חצר בית המדרש מלא מפה לפה אנשים ונשים, נרות לאלפים האירו את הבית, וקול דמעות הבוכים, הומים כהמות ים וגליו לא ידמה, אף לא ישוה קול בוכים אשר ישמע בבתי כנסיות ובתי מדרשות ישראל ביום הכיפורים קודם "כל נדרי", נגד בכיות ושאגות המון, והדמעות אשר יזלו כמים

ניגרים, אז בבית המדרש של רשב"י בצד קברו קודם ההדלקה, גם הדלקת הנרות אשר שם בבית המדרש ימכרו לכבוד התנא רשב"י, בעוד הנר הראשון נתן ספרדי אחד ממדינות באחאריע, מאה ושמונה עשר רובל כסף, וכל נר אשר יתאחר הדלקתו ימעט משכורתו, גם אנוכי קניתי הדלקת נר אחד לכבוד התנא.

כחצי שעה אחר בואי, אחר אשר הכינו את העששית אשר על ראש הגג, מכוון נגד קבר התנא, עלה כל העם מקצה הגגה, וכל אחד מאשר היה איתו מטפחת יפה, שמיכה נאה, כובע יקרה, השליך אל תוך שריפת אגן השמן, גם שמן זית כל אחד קנה, ויצוק אל תוכו לכבוד התנא, אז ניגשו המדליקים ברגש שמחה וטוב לב, וידליקו מטפחת משוחה בשמן, וישליכו אל אגן השמן, וכל העומדים בעניים צופיות עומדים מקווים לאור.

ויהי ברגע הראשונה, בצאת שביב אש כעלות הלהב, וירונו העם, ותבקע הארץ לקול הרינה והשמחה, אלה מזה ואלה מזה בזמר מזמרים, ישתקשקון בקול תרועה, תוף וכינור נעים גם נבל, מרקדים ששים ושמחים בשמחת התנא, מנצחים בשירי זמרה בזמר "בר יוחאי", וכן כל הגגות אשר ממעל, וכל פינות החצר אשר מתחת, מלאים אגודות אגודות, חבורות חבורות, מזמרים ומנגנים, מפזזים, מכרכרים בכל עז שיר ושבח, לא ראיתי, ואבותי לא סיפרו לי, לשמע אחזן הנהיתה כמוהו.

ומקובל הוא ביד יושבי ארצנו הקדושה, כי נשמת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי תתנוסס על הדלקתו, אז לקחתי את גליון רשימת שמות קרובי ואוהבי, המחזיקים ישיבתי על אדמת הקודש, הם ונשיהם ובניהם, קראתי כל שמותם לאמותם, גם שמות אנשי ביתי, התפללתי בקשתי ותחינתי בעדם, כי יגן עליהם זכות התנא הקדוש, להאיר נירם בשפע והצלחה בגופם ונפשם.

אזרתי לראות בשמחת אחי, השמחים בגיל בחצר מתחת, ובעמדי מעט שם, והנה תאוה נפשי לעלות הגגה, לשמוח בשמחת ישראל אשר ממעל, ובעמדי ממעל כלתה נפשי לרדת מטה, כה הלכתי ברצוא ושוב כל הלילה, לא נחתי ולא שקטתי אף רגע, לקול תרועת השמחה אשר תצלצל באזני בלי הרף רגע. ובהתהלכי מעט גם לפני אל תוך בית המדרש, נקרע סגור ליבי אף נמס ויהי למים לקול בוכים, ההוגים ומצפצפים כסיס ועגור, על ציון קבר התנא, ככה נפשי ישובב כל הלילה במעגלי שמחים ובוכים, אין קץ לקול הבכי אשר מבפנים, ואין כלות לשמחה אשר בחוץ תרונה (עכ"ל).

תיאור ההדלקה במירון משנת תקצ"ד

בל"ג בעומר מתקבצין הרבה יהודים, מהרבה עיירות לצפת, ומשם נוסעים לכפר מיראן, אל חצר שעל קבר רשב"י, כי בתוך אותו חצר יש שם בית הכנסת, וספר תורה, ומנורה עגולה, ויש בה מאה לאמפין, ואז מדליקין אותם כולם, גם יש עוד עמוד של שיש עומד בתוך החצר, ועל ראשו בית קיבול גדול, ובערב שהוא היארצייט, הנקרא הילולא דרשב"י, מכריזים מי ירצה לקנות מצוות ההדלקה, על העמוד, ויש נותנים אלף טאלער (גרוש), או יותר, והקונה פושט ממנו שאהל (צעף) טוב וגדול, ומניח תוך בית הקיבול, ומדליקו שם, והכל לכבוד רשב"י ע"ה, ומתפללים מעריב, ולומדים שם כל הלילה, האידרא קדישא, ובבוקר מתפללין, ואח"כ אומרים מזמורים ומרקדים במחול לכבוד הרשב"י.

(קורות העתים מארץ ישראל, (חלק שני עליית הארץ דף י') מהרב מנחם מענדיל מקאמניץ, בעמח"ס סייג לתורה, נדפס בוויילנא שנת ת"ר, ונדפס שנית בירושלים ע"י הרב מאיר אנשין בשנת תרצ"א).

עם למדורות ל"ג בעומר

מנהג ישראל תורה הוא, להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב, שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה, בוצינא קדישא, אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים, והוא יומא דהילולא דיליה.

לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש "זוהר" המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, אשר כתב רבי אבא ביום הזה, והוא מאיר לנו בגלותינו עד כי יבוא משיח צדיקנו, דאתמר ביה "ויאמר אלקים יהי אור" זה אורו של משיח, יבוא במהרה בימינו, ויגלה לנו האור הגנוז והמשכילים זהירו כזוהר הרקיע.

(בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ג' ס"ק ג')

עם למדורות ל"ג בעומר

כתיב (מגילת אסתר ח', ט"ז) ליהודים היתה אורה, ודרשו חז"ל (מגילה דף ט"ז ע"ב) אורה זו תורה, והיות שבל"ג בעומר יום פטירת רשב"י, נתגלה אור התורה של תורת הנסתר, ולכן מדליקין ביום זה מדורות גדולות, לסימן אור התורה של חלק הנסתר, שנתגלה ביום זה, והוא רומז על אור הגנוז שהוא אור גדול.

(הגה"ק אדמו"ר בעל חוקי חיים זיע"א)

עם למדורות ל"ג בעומר

ענין האורות שמדליקים ביומא דהילולא דיליה – טו"ב ימים קודם קבלת התורה – כי בתורת הנסתר מתגלה עיקר התנוצצות אור סתרי תורה.

והיות שרבי שמעון המשיך האורות אלו, לפיכך מדליקים אורות ואבוקות גדולות, לכבוד התורה שנתגלה ביום בהיר זה, ולכבוד נשמתו הקדושה שנדבקה בההוא יומא בשכינתא קדישא, שבשעת פטירתו הקיפו אש מן השמים, עד שיראו מגשת איליו.

(הגה"ק אדמו"ר בעל חוקי חיים זיע"א)

תיאור החלאקה במירון משנת תקצ"ד

בנים קטנים, הצריכים לגח שערם בפעם הראשון, אין גוזזים בביתם, רק ממתנינים להלולא הלז, באים הנשים ומביאים שם בניהם, וכל אשה מביאה נר גדול כמידת בנה, ומתחיל החכם לגזוז קצת, ואח"כ משלמת אמו הגזיזה, ולעשות לו פאת הראש, ובליל ל"ד בעומר עושין ככל הנ"ל, ג"כ לכבוד רבי אלעזר בנו, המונח ג"כ שם עמו, ובליל שלישי הולכים לקבר רבי יוחנן הסנדלר, וגם שם עומד עמד כנ"ל, ועושין ג"כ כנ"ל.

(קורות העתים מארץ ישראל, (חלק שני עליית הארץ דף י') מהרב מנחם מענדיל מקאמניץ, בעמח"ס סייג לתורה, נדפס בוויילנא שנת ת"ר, ונדפס שנית בירושלים ע"י הרב מאיר אנשין בשנת תרצ"א).

רואים שבשנת תקצ"ד עוד נהגו כמנהג הארז"ל, כשבאים לחלאקה למירון, להיות שם ג' ימים, דז"ל רבי חיים ויטאל זי"ע (שער הכונות דף פ"ו ע"ב) אני ראיתי למורי ז"ל, שהלך לשם פעם אחת, ביום ל"ג בעומר, הוא וכל אנשי

ביתו, וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא (עכ"ל).

תיאור החלאקה במירון משנת תרמ"ט

שהעלה על הכתב הגאון החסיד רבי מנחם מנדל ראבין ז"ל, מח"ס עיני מנחם מראשי כולל חרכת ירושלים – גליציה, בספרו מסע מירון (דף ק"ו – ק"ח).

חזרתי לבית מדרשו של רשב"י יום ל"ג בעומר, להתפלל תפילת שחרית. אחר התפילה יצאתי אל חצר הקודש, והנה כבר קול קריות החצר הומה, נוע הניעו עמודיה, ברעש שמחת תגלחת הבנים, בני ציון היקרים, המסולאים בפז בני שלוש שנה, בטוח אני, כי מי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימיו.

הילדים המה מארצינו הקדושה, מירושלים, צפת, טבריה, מלובשים בלבושי שש וארגמן, כובע ישועות מזהב על ראשם, מחותלים בשרשרות זהב, אצודה וצמיד, איש איש מאשר לו, ואם אין לו, וישאל משכנו ומגרת ביתו, להדר ולפאר את הבן יקר, ילד שעשוע.

והמה יושבים על קדקד אבותיהם, מאירים כשמש בגבורתו בנועם פניהם, שביבי חן יציצו מגבות עיניהם, כמגדלי שן צואריה, אף כארגמן דלת ראשיהם, סדורים בתלתלים על קצותיהם, מלאים זיו ומפיקים נוגה מכל עבריהם, ואבוקות דולקות בידיהם, וגם האבות בגדי הוד שבת ויום טוב מלבושיהם, מפזזים ומכרכרים כן בכל מיני שירה חמרה, מכבדים מכירים ויודעים בתגלחת שער ראשיהם, מנסכים יין עסיס גם רוקח ומרקחת לכל האנשים, וחוזרים למנגינותיהם.

ככה יאריכו בשירה ובזמרה בשירי "בר יוחאי". לכבוד התנא בר יוחאי, וכן נפוצים המזמרים והמרקדים, על כל מגרשי החצר מסביב, עד ציון התנא רבי יוחנן הסנדלר.

בכל העת הזאת עמדתי אנוכי בקצה החצר בעניים צופיות, נחלים דמעות שמחה, על כל הטוב אשר גמל ה' עמדי, להחיותיני כהיום הזה, לראות את כל זה בעיני, לקחת חבל בנחלת שמחת התנא הקדוש ביום הנורא הזה (עכ"ל).

ל"ג בעומר - יום הישועות

יום ל"ג בעומר הוא יום הישועות, - שזה היום נקרא יומא דרשב"י, כי כל יום הזה עומד לרשותו, וברשותיה דמריה קיימא, והוא אדון ובכל הבית על יום ל"ג בעומר, - וכמו שאמר רשב"י בעצמו קודם הסתלקותו (זוהר חלק ג' פרשת האזינו, אדרא זוטא, דף רצ"א ע"ב) "כל יומא דא ברשותי קיימא" - ומדי שנה בשנה, מתעוררים כוחות הגדולים הקדושים של רשב"י שניתנו לו ביום פטירתו - וכל מי שצריך לאיזו ישועה, וביום ל"ג בעומר הוא מתפלל, שזכותו דרשב"י יעמוד לו, בודאי ותגזור אומר ויקם לך, ובוודאי יושע בכל מיני הישועות, בזכותו הגדול דרשב"י.

(שבחין דרשב"י, הקדמה ד"ה שבחין אלי)

ל"ג בעומר מסוגל לרפואה

יום נשגב זה מסוגל לרפואת הנפש ולרפואת הגוף, (כמו שכתב מו"ר הגה"ק מהרא"ש הורביץ ז"ל אכדק"ק בארניב בספרו אורה ושמחה ס"ק כ"ח) אשר בזכותו של רשב"י נמשך רפואה, ורומז שם כי תיבת "ורפואתי" עולה "שמעון בר יוחאי" וכן רפואת הנפש בתשובה שלימה נמשך בזכותו

דרשב"י, שכן "שמעון בר יוחאי" גימטריא "יבין ושב ורפא לו"

(המקובל הרה"צ רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל, בהקדמת ספרו ביאור השיר בר יוחאי).

ל"ג בעומר מסוגל להמשכת חיים

היות שביום הזה, יום ל"ג בעומר פסקו למות תלמידי רבי עקיבא, יש לומר שעצם היום הזה דמניין החדש ג"כ גרם לזה, שהוא לעולם ח"י ימים לחודש אייר, ועל כן הוא מסוגל להמשכת החיים.

(צבי לצדיק להרה"ק רבי צבי אלימלך מבלאזוב זי"ע, מאמרי חודש אייר מאמר ג' ס"ק ב')

יושפע שפע רב

יושפע ש'פע ר'ב ב'כל ה'עולמות ה'ר"ת, הוא כמו ה'ר"ת של ה'תנא ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

וכן "יושפע שפע רב" (1118) בגימטריא "רבי שמעון בן יוחאי בל"ג בעומר" (1118)

(שי למורא מהגה"צ מקרעניץ זצ"ל, הובא באור מופלא דף ל"ג)

ביום זה נתהפך הכל לטוב

דוד המלך ע"ה בנועם זמירותיו (תהלים קל"ג, א') אמר "הנה מה טוב ומה נעים, שבת אחים גם יחד", שכן הנה"מ"ה טו"ב ומ"ה נעי"ם עולה למספר ל"ג עמ"ר, אשר אז כבר נמתק ונתהפך הכל לטוב.

(צבי לצדיק מאמרי חודש אייר מאמר ג' ס"ק ג')

כל אחד מרגיש התעוררות

בל"ג בעומר הילולא דרשב"י ז"ל, מרגיש כל איש ישראל כל אחד לפי מדרגתו איזו התעוררות ואיזה אור.

(דברי דוד ליקוטים מהאדמו"ר הזקן מטשורטקוב זיע"א, ירושלים שנת תש"ס דף ס"ג)

ל"ג בעומר מסוגל לתשובה

ראוי לכל איש הירא וחרד לשום אל ליבו יום ההוא לשוב בתשובה, כי זכות רשב"י מסייעת להבא ליטרה, ולא לבלות זמן בעוה"ר בהבלי הזמן, אשר הוא לצדיק לצער.

(רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, בספרו יערות דבש חלק שני דרוש י"א דף קפ"ד).

רשב"י מזכך גופן של ישראל

הכלל הוא, הצדיקים במעשיהם מזככין את ישראל.

ורבי שמעון בן יוחאי, מזכך גופן של ישראל לעולם.

(בית אהרן, ל"ג בעומר ד"ה כתיב)

בכל שנה בל"ג בעומר מתכפר עונותיהם של ישראל

סיפרו, כי מרן ז"ל מאלכסנדר, היה רגיל בל"ג בעומר לברכם, שיתקבלו תפלתם לרצון בשמים.

אולי כוונתו, כמו במוצאי יום הכיפורים, רגילים העולם לברך כן איש לרעהו, שיתקבלו התפילות, כי תמיד קשה שיתקבלו התפילות, כדכתיב (ישעיה נ"ט, ב') "עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם", על כן כאשר יום הכיפורים מכפר, תחול הברכה שיתקבלו התפילות.

ורשב"י אמר (סוכה דף מ"ה ע"ב) "יכול אני לפטור כל העולם מהדין", כן מדי שנה, יום הילולא דיליה, אומר כן בשמים, ועל ידי זה מתכפרין כל ישראל, ויוכלו להתקבל התפילות.

ולכן המנהג לשמוח, כדאיתא בגמ' (תענית דף ל' ע"ב) לא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים, דיום סליחה ומחילה הוא, (כן ל"ג בעומר, הוא יום סליחה ומחילה, לכן המנהג לשמוח).

(שפתי צדיק ויקרא, ל"ג בעומר ס"ק א')

אמונה ברשב"י

כל מי שיש לו אמונה ברשב"י, יש לו חיזוק ברשב"י.

(בית אהרן, ל"ג בעומר ד"ה עוד)

שירים לכבוד רשב"י

הנה כמה וכמה שרים אחר נוגנים, פייטנים בעלי שיר יצאו בשירים ובזמרים, וחיברו דברי שיר, שירי שבח, שירי המעלות, שירי מזמור, שירי הוד והדר, לכבוד התנא אלקי רבי שמעון בן יוחאי זי"ע, ונדפס בספרים פיוטיהם ושיריהם.

(המקובל הרה"צ רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל, בהקדמת ספרו ביאור השיר בר יוחאי)

שיר בר יוחאי

אבל שיר השירים אשר נתקבל ונתפשט בכל התפוצות העולם, ומרגלא בפומייהו דכל ישראל, וביחוד בעיר מירון ביום ל"ג בעומר – מכל השירים והפיוטים והפזמונים ששוררים שם, העולה על כולם הוא דברי השירה הזאת, שיר ופיוט הקדוש "בר יוחאי" אשר חיברו ויסדו מורינו הרב רבי שמעון לביא זצוק"ל, נתבקש בישיבה של מעלה בשנת תמ"ח, מח"ס כתם פז על הזוהר.

(המקובל הרה"צ רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל, בהקדמת ספרו ביאור השיר בר יוחאי).

רגש השיר בר יוחאי

הנה תמיד בעת ששוררים את השיר הקדוש "בר יוחאי" כולם נתרגשים ברגשת הקודש, גם אלו שאינם יודעים פירוש רוב דברי שיר זה, ואין זה אלא שיש בתוך השיר הזה תוכי תוכות קודש, המסוגל להאיר את נשמת ישראל, ואע"ג דאינהו לא חזי, מזלייהו חזיא ורגישו בנפשייהו.

(המקובל הרה"צ רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל, בהקדמת ספרו ביאור השיר בר יוחאי)

ניגון בר יוחאי מארץ ישראל

בל"ג בעומר שנת תרצ"ז (שבועיים לפני פטירתו של המנחת אלעזר זיע"א) ישב על השלחן בחדרו, ובעיניו זולגות דמעות התמרמר ואמר (אוי ואבוי! אבי הקדוש היה לו רגש עצום ביום הנכבד ונעלה הלז מלמעלה בקודש, ואני, איך הורידו והפילו אותי כ"כ באין אונים במצב כזה, שלא אוכל לעשות מאומה (עקב חוליו).

ולמד אז בזוהר הקדוש, וציוה להרבני החסיד מו"ה משה גאלדשטיין (מח"ס מסעות ירושלים), והמשמש בקודש הרבני החסיד מו"ה חיים דוד גרינפעלד, שהיו עימו בצוותא בעיה"ק מירון (ל"ג בעומר תר"ץ), להזכיר ולזמר לפניו בניגון ארץ ישראל שמזמרים שמה "בר יוחאי" וששמע וראה בעת שעומדים היו רגליו בשערי ירושלים תוב"ב, ורבינו היה מנגן עמהם וחזר הניגון כמה פעמים ברגש התעוררות.

(דרכי חיים ושלוש סימן תרל"ד ס"ק א')

המאמר הובא באדיבות בנו

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

שמחת הרשב"י

מתוך הספר 'ברכת צבי' הנמצא בשלבי עריכה

יום שמחתו של רשב"י

מנהג ארץ ישראל שנוהגין לילך על קברי רבי שמעון בר יוחאי ז"ל ור' אלעזר בנו ביום ל"ג בעומר. והעיד ר' אברהם הלוי שהוא היה נוהג תמיד לומר נחם בברכת תשכון [בונה ירושלים], וכשסיים התפלה אמר לו רבי יצחק לוריא ז"ל משום רבי שמעון בר יוחאי הקבור שם, שאמר לו אמור לאיש הזה למה הוא אמר נחם ביום שמחתו ולכן הוא יהיה בנחמה בקרוב, וכן היה שמת לו בנו הגדול (מ"מ כוונת האר"י ז"ל פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז). הרי שאין לומר תחנון ביום הזה:

עטרת זקנים סימן תצג וכן הובא במג"א סי' קלא ס"ק יז

רשב"י התחיל ללמוד תורה אצל רבי עקיבא

מה שעושים שמחה בל"ג בעומר, אפשר שרבי עקיבא היה כלל גדול בתורה ולמדה לכ"ד אלף וכו' ומתו וכו' והיה העולם שמם וכו' ויום ל"ג בעומר התחיל לשנות לרשב"י ור' מאיר וכו', ויאור להם שתחזור התורה.

טוב עין סי' י"ח אות פ"ז

שמחה על שהשלים רשב"י את שליחותו בעולם

וידוע מאא"ז מצאנז זי"ע שאמר למה ביום פטירת משה רבינו הוא תענית צדיקים וביום פטירת רשב"י בל"ג בעומר הוא יום שמחה, לפי שמרע"ה לא השלים כל הראוי לפי גודל נשמתו בעוונות הדור, שלא נכנס לארץ, ולזה יום פטירתו הוא יום אבלות, משא"כ רשב"י השלים כל שליחותו בעוה"ז. וזה שנאמר עליו דייקא [בפיוט בר יוחאי] נעשה אדם נאמר בעבורך.

שו"ת דברי יציב ליקוטים והשמטות סימן סד

שמחה מאחר ומתגלה האור הגנוז בתורה

מזה נשמע בהגיע עתותינו עת דודים במצות ספירתנו להכנת לב טוב לקבלת התורה בהשלים בספירה מספר ל"ב 'אז מתגלה הטוב אור הגנוז שנגזז בתורה', על כן עושין היום הזה יום שמחה אור צדיקים, הבן כי אי אפשר לפרש.

בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ג - ל"ג בעומר

מקדמת דנא נתקדש יום ל"ג בעומר בכל תפוצות ישראל, בו מרבים העם בשמחה, ורבים זוכים לעלות ולהשתטח אצל ציונו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי להתפלל ולהיושע בכל מיילי דמיטב, ושם מנגנים מפזזים ומכרכרים אצל ציונו בכל יום ההילולא, לפנינו אסופת טעמים ציצים ופרחים אודות השמחה ביום ל"ג בעומר.

נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג בעומר, שאומרים שאז פסקו מלמות, ואין להסתפר עד יום ל"ד בבקר אלא א"כ חל יום ל"ג ערב שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין כדבריו, אלא מסתפרין ביום ל"ג ומרבים בו קצת שמחה ואין אומרים בו תחנון (מהרי"ל ומנהגים).

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תצג

רמזים נפלאים מדברי הגמ' לשמחה ביום ל"ג בעומר

והואיל וסיימתי הלכה זו בל"ג בעומר, ואומרים שם העולם בענין גלימא דעמריה ושחקה (שבועות ו, ב), אומרים שהוא רמז לל"ג בעומר. והוא נרמז בג"ל ימ"א דעמריה ושחקה, היינו שראוי לשחוק בו.

"עבודת ישראל" ליקוטים

אעתיק מה שמצאתי בספר הק' "וילקט יוסף" להגאון הק' רבי יוסף אבדק"ק קאסאן ז"ל [אות קפ"ב] שכתב בזה"ל: שמעתי דבר נכון בשם הגאון בעל חתם סופר זצ"ל, דבמסכתא שבועות יש מ"ט דפין כמנין ימי העומר, ונמצא שדף הל"ד שייך ליום ל"ג בעומר, שהמס' מתחלת מדף ב' ושם נאמר ר"ש אומר וכו', מחכו עלה במערבא מאי חוכא וכו' עיין שם, וזה החוכא דמחכו שהיתה הילולא דרשב"י בל"ג בעומר, ע"כ שמעתי ודפח"ח. ועיי"ש שהוסיף לבאר דבריו הקדושים עפ"י נסתר והם מדוברים עפ"י חכמה נפלאה עיין שם.

משנה שכיר - מועדים ל"ג בעומר

בהוד שבהוד עוז וחדוה במקומו

ונראה לי לומר בזה רמז על פי מה דכתיב (דברי הימים א טז, כז) 'הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו' והכוונה הוא כשאנו מגיעים לספירת 'הוד שבהוד' שזהו בל"ג בעומר, אז הוא בשמים בחינת 'עוז וחדוה', וזהו מה שאנו מרגישים ביום זה שמחה וחדוה יותר מן הרגיל, והבן.

ימים, טו"ב עולה י"ז, נמצא יום הל"ג יום שהוכפל בו טוב, הוא האמצע בין טו"ב לטו"ב, וביום טובה היה בטוב כתיב.

שו"ת יהודה יעלה (אסאד) חלק ב - אבן העזר, חושן משפט סימן לט

השמחים בהילולא דרשב"י שכרם רב בלי ספק

אמנם ידעתי כי שמעתי שעכשיו אכשיר דרי ומרחק יבואו ידרושו את ה' בעה"ק צפת ביום ל"ג בעומר בהילולא דרשב"י ז"ל ואם כי כל כוונתם לשם שמים 'שכרם רב בלי ספק' ע"ד ודיגולו - ודליקו נרות - עלי אהבה כמ"ש תוס' ר"פ אין מעמידין.

שו"ת חתם סופר חלק ב (יורה דעה) סימן רלג

תגלחת הילדים ביום ל"ג בעומר כדי לעשותה בשמחה

עבה"ט ועיין בגן המלך שכ' ז"ל ומותר להשהות שמחת התגלחת שעושין לקטן כדי להרגיל השמחה במועד ומצוה נמי איכא בכך כו' ע"ש והענין של השמחה הוא מנהג א"י גם כן שעושין שמחה בהתגלחת הראשונה של קטן שמחנכין אותה במצו' להיות לו פיאות הראש ועיין בפע"ח שער ספירת העומר שכ' בענין ההולכים על קבר רשב"י ור"א בנו במירינין בל"ג בעומר שראה את מורו האריז"ל שהלך שם לגלח את בנו במשתה ושמחה בימים ההם ע"ש:

שערי תשובה סימן תקלא סק"ז

שמחה שבו ביום שנולד רשב"י והתחיל אורו להאיר

הנה יום זה ל"ג בעומר, יומא דהילולא דר' שמעון בר יוחאי, בו ביום עלה לשמי מרומים ובודאי גם ביום זה נולד, כי הקדוש ברוך הוא ממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ובו ביום שנולד התחיל אורו להאיר. בו ביום נתגלית הנשמה הקדושה בעולם אשר תגלה דרך אור וזוהר בתורה, אור המבהיק מסוף עולם ועד סופו.

בני יששכר חדש אייר מאמר ל"ג בעומר ב

שמחה על זה שעברו רוב שנות האדם בלא חטא ושוב אינו חוטא

לפי שיש לאדם נ' שנים אחר עשרים שנים שהם ימי הנעורים ונ' שנים אלו הם כדמיון היובל שהם מ"ט שנים והם אחר כ' שני הנעורים הם ימי ספירה וחשבון של אדם על מעשיו ושנת הנ' שהוא שנת שביעית של אדם הוא תכליתו של אדם דמיון היובל שישוּב אל אחוזתו... ועד"ז יש לכיון הספירה מ"ט ימים יום לשנה, ויום הנ' הוא קודש חג השבועות כשתחשוב למ"ד בניסן נברא עולם היה תחילת הבריאה בכ"ה באדר הרי כ' יום עד יום ראשון של פסח שהן חשובין כימי שנות נעורים דלא איענש עלייהו שהיו ישראל עדיין במצרים ועד"ז אמר זכרתי לך חסד נעוריך וגו' ואח"כ מיום שיצאו ממצרים ימי הספירה מ"ט יום יום לשנה עד חג השבועות שהוא ביום חמישים דמיון היובל, 'וזכר לדבר שאנו מדקדקים לעשות י"ט קצת בל"ג בעומר לזכר שבו עברו רוב ימים שהן ב' חלקים ממ"ט ימי ספירה יום לשנה ששוב אין אדם חוטא' שהם ל"ב שנים אחר כ' שנים של שני הנעורים כאמור.

מהרש"א חידושי אגדות מסכת מועד קטן דף כח עמוד א

שמחה על שהחל המן לרדת ביום זה

ולפי דאיתא במדרש שמיום שכלה החררה שהוציאו ממצרים הלכו ג' ימים בלא לחם ואח"כ ירד המן, א"כ היה הורדת המן ביום ל"ג בעומר וראוי לעשות לזה זכר טוב, אך הוא נגד ש"ס פר"ע ושם הארכתי וכו' עכ"ל.

שו"ת חתם סופר יו"ד סי' רלג

שמחה משום שהוא יום שנכפל בו כי טוב

ורגיל אני לומר זכר לדבר שעושים קצת יום טוב בל"ג בעומר ביום טוב היה בטוב, כי תמיד חל יום ל"ג ביום י"ז אייר, וכן מיום ל"ג עד כלות ימי הספירה, ג"כ י"ז

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון

רח' דב גור 20/23 אשדוד

טל. 055-6798152

או באימייל: 3118494@gmail.com

קול קראלי - 074-7962278

לז"נ
מ"ה קדושי מירון
שעלו בסערה השמימה
בליל ל"ג בעומר תשפ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
מרת בריינדל ע"ה
בת הר"ר יהודה מנחם ז"ל
נלב"ע יא שבט תשפ"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
רבינו הגדול
הגה"ק **יצחק צבי משה** זי"ע
בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
ה"ה מיכאל בן מאיר ז"ל
הנו"מ מרים ע"ה
נלב"ע ביום כא אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.